

Tisk a informace

Tribunál Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 73/22
V Lucemburku dne 4. května 2022

Rozsudek ve věci T-718/20
Wizz Air Hungary v. Komise (TAROM – Podpora na záchranu)

Tribunál potvrdil rozhodnutí Komise, kterým byla schválena podpora ve výši 36 660 000 euro poskytnutá Rumunskem na záchranu letecké společnosti TAROM

Tato podpora je slučitelná s vnitřním trhem, neboť jejím cílem je zabránit sociálním potížím, které by mohlo vyvolat přerušení služeb TAROM v souvislosti s dopravní propojeností rumunských regionů

Dne 19. února 2020 oznámilo Rumunsko Evropské komisi plán podpory na záchranu společnosti TAROM, rumunské letecké společnosti působící především v oblasti vnitrostátní a mezinárodní dopravy cestujících, nákladu a letecké pošty. Oznámené opatření bylo tvořeno úvěrem na financování potřeby likvidity společnosti TAROM ve výši přibližně 36 660 000 EUR, splatným na konci období šesti měsíců s možností částečného předčasného splacení.

Komise, aniž zahájila formální vyšetřovací řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU, kvalifikovala rozhodnutím ze dne 24. února 2020¹ oznámené opatření jako státní podporu slučitelnou s vnitřním trhem podle čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU a Pokynů pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci jiných podniků než finančních institucí².

Letecká společnost Wizz Air Hungary Zrt. (dále jen „žalobkyně“) podala proti tomuto rozhodnutí žalobu na neplatnost, kterou desátý rozšířený senát Tribunálu **zamítl**. Ve svém rozsudku Tribunál uvedl upřesnění k přezkumu slučitelnosti podpor na záchranu a restrukturalizaci s vnitřním trhem s ohledem na podmínku stanovenou v pokynech, podle které musí takové podpory přispívat k dosažení cíle společného zájmu. Tribunál rovněž nově analyzoval podmínku neopakování podpor na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích (podmínka „jednou a dost“), stanovenou v týchž pokynech.

Závěry Tribunálu

Tribunál zaprvé zamítl žalobní důvody směřující ke zrušení, vycházející z nesprávného právního posouzení, kterého se Komise měla dopustit tím, že se rozhodla nezahájit formální vyšetřovací řízení navzdory pochybnostem, které měla mít při předběžném posouzení slučitelnosti oznámené podpory s vnitřním trhem.

V tomto ohledu žalobkyně zejména tvrdila, že konstatování slučitelnosti oznámené podpory s vnitřním trhem je v rozporu se dvěma z podmínek stanovených v pokynech k tomu, aby podpora na záchranu ve prospěch podniku v obtížích mohla být považována za slučitelnou s vnitřním trhem, a sice 1) podmínku týkající se přispění opatření podpory k cíli společného zájmu a 2) podmínky neopakování podpor na záchranu a restrukturalizaci podniku v obtížích. Podle žalobkyně nedodržení uvedených podmínek svědčí o pochybnostech, které měly vést Komisi k zahájení formálního vyšetřovacího řízení.

Tribunál nejprve připomněl, že pokud existují pochybnosti o slučitelnosti oznámené podpory s vnitřním trhem, má Komise povinnost zahájit formální vyšetřovací řízení.

¹ Rozhodnutí Komise C (2020) 1160 final ze dne 24. února 2020 o státní podpoře SA.56244 (2020/N). – Rumunsko – Podpora na záchranu společnosti TAROM (Úř. věst. 2020, C 310, s. 3).

² Pokyny pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci nefinančních podniků v obtížích (Úř. věst. 2014, C 249, s. 1, dále jen „pokyny“).

Dále, pokud jde o první podmínku použitelnou na podpory na záchranu a restrukturalizaci, jejichž porušení bylo namítáno, a sice podmínku týkající se sledování cíle společného zájmu, Tribunál uvádí, že z bodu 43 pokynů vyplývá, že k tomu, aby oznámená podpora mohla být prohlášena za slučitelnou s vnitřním trhem na základě pokynů, musí sledovat cíl společného zájmu v rozsahu, v němž má za cíl zabránit sociálním potížím nebo napravit tržní selhání. To je potvrzeno bodem 44 uvedených pokynů, podle kterého musí členské státy prokázat, že neúspěch příjemce může vyvolat závažné sociální potíže nebo závažné tržní selhání, zejména tím, že prokáží, že existuje riziko narušení důležité služby, kterou je obtížné nahradit a u níž by pro každého konkurenta bylo obtížné na ni jednoduše navázat.

Podle Tribunálu z uvedených bodů pokynů vyplývá, že i když dotýčný členský stát musí prokázat, že účelem podpory je zabránit sociálním potížím nebo napravit tržní selhání, **není povinen prokázat, že v případě neexistence podpory by nutně nastaly určité negativní důsledky, ale pouze to, že by k nim mohlo dojít.**

Pokud jde o to, zda Komise měla mít pochybnosti o existenci rizika, že v případě neexistence oznámeného opatření podpory, dojde k sociálním potížím nebo selhání trhu, nebo o skutečnosti, že cílem tohoto opatření je zabránit jejich vzniku nebo je napravit, Tribunál konstatuje, že s ohledem na špatný stav rumunské silniční a železniční infrastruktury Komise oprávněně dospěla k závěru, že **regionální propojení prostřednictvím vnitrostátních a mezinárodních linek zajišťovaných TAROM představuje důležitou službu, jejíž přerušení by mohl vyvolat závažné sociální potíže** a vést k tržnímu selhání ve smyslu bodu 44 písm. B) pokynů.

V tomto rámci Tribunál mimoto upřesňuje, že i když při přezkumu existence a legality státní podpory může být nezbytné, aby Komise jednala případně nad rámec pouhého přezkumu skutkových a právních okolností, se kterými byla seznámena, nelze z toho vyvodit, že je na ní, aby z vlastního podnětu a bez jakékoli indicie v tomto směru vyhledávala všechny informace, které by mohly vykazovat souvislost s věcí, která jí byla předložena, i kdyby takové informace byly veřejně dostupné.

S ohledem na tato upřesnění Tribunál při přezkumu jednotlivých argumentů předložených žalobkyní dospěl k závěru, že tyto argumenty nemohou zpochybnit analýzu Komise potvrzující význam TAROM pro propojení rumunských regionů, jakož i podstatný dopad, který by měl její neúspěch na tyto regiony. Z toho vyplývá, že **Komise mohla, aniž měla pochybnosti, dospět na tomto samotném základě k závěru, že oznámená podpora splňuje požadavky** stanovené v bodech 43 a 44 pokynů.

Konečně, pokud jde o druhou podmínku vztahující se na podpory na záchranu a restrukturalizaci, na jejíž porušení poukázala žalobkyně, a sice podmínku neopakování podpory, Tribunál připomíná, že podle bodu 70 pokynů musí být takové podpory poskytovány podnikům v obtížích pouze pro jednu restrukturalizaci. V této souvislosti bod 71 pokynů zejména stanoví, že pokud podnik takovou podporu na záchranu nebo restrukturalizaci již získal, Komise schválí poskytnutí nových podpor pouze, pokud uplynulo nejméně deset let 1) od poskytnutí předešlé podpory, nebo 2) od skončení předchozího období restrukturalizace, anebo 3) od přerušení provádění dřívějšího plánu restrukturalizace.

V tomto ohledu Tribunál poznamenává, že i když TAROM byla až do roku 2019 příjemcem restrukturalizační podpory ve formě půjčky a několika záruk týkajících se jiných půjček, nemění to nic na tom, že tato podpora byla poskytnuta v letech 1997 až 2003 a že úvěrové záruky byly všechny využity okamžitě po jejich poskytnutí. Vzhledem k tomu, že skutečný převod prostředků není rozhodující pro určení data poskytnutí podpory, první předpoklad stanovený v bodě 71 pokynů, tedy uplynutí doby nejméně deseti let od data poskytnutí dřívější restrukturalizační podpory, byl tedy prokázán.

Pokud jde o druhý a třetí předpoklad uvedený v bodě 71 pokynů, a sice uplynutí doby alespoň deseti let od konce předchozího období restrukturalizace nebo od přerušení provádění předchozího plánu restrukturalizace, Tribunál uvádí, že **pojem „období restrukturalizace“ odkazuje na období, během kterého byla přijata restrukturalizační opatření, které se v zásadě**

liší od období, během kterého je uplatňováno opatření státní podpory doprovázející tato opatření. Žalobkyně přitom tím, že nedbala důkazního břemena, které v tomto ohledu nese, nepředložila žádný důkaz ani indicii, že dřívější období restrukturalizace skončilo dříve než deset let před poskytnutím oznámeného opatření podpory.

Pokud jde o pojem „plán restrukturalizace“, Tribunál mimoto upřesňuje, že skutečnost, že podpora na restrukturalizaci je spojena s plánem restrukturalizace, neznámá, že tato podpora je jako taková součástí uvedeného plánu; existence tohoto plánu naopak představuje podstatnou podmínku pro to, aby taková podpora mohla být považována za slučitelnou s vnitřním trhem. Tribunál tak rovněž odmítl argument žalobkyně, podle kterého okolnost, že podpora na restrukturalizaci poskytnutá společnosti TAROM v letech 1997 až 2003 byla vyžívána až do roku 2019, znamená, že restrukturalizační plán, který souvisel s touto podporou, rovněž trval až do roku 2019.

S ohledem na výše uvedené Tribunál rovněž odmítl výtky navrhovatelky vycházející ze skutečnosti, že se Komise měla dopustit nesprávného právního posouzení tím, že rozhodla nezahájit formální vyšetřovací řízení navzdory pochybnostem, které měla mít při předběžném posouzení podmínky neopakování podpor na záchranu a restrukturalizaci.

Na druhém místě Tribunál zamítl žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti Komise uvést odůvodnění, a v důsledku toho **zamítl žalobu v plném rozsahu.**

UPOZORNĚNÍ: Proti rozhodnutí Tribunálu lze ve lhůtě dvou měsíců a deseti dnů od jeho oznámení podat k Soudnímu dvoru kasační opravný prostředek omezující se jen na právní otázky.

UPOZORNĚNÍ: Cílem žaloby na neplatnost je zrušení aktů orgánů Unie, které jsou v rozporu s právem Unie. Za určitých podmínek mohou členské státy, evropské orgány i jednotlivci podat žalobu na neplatnost k Soudnímu dvoru nebo Tribunálu. Je-li žaloba opodstatněná, akt bude zrušen. Příslušný orgán je povinen odstranit případnou právní mezeru vzniklou v důsledku zrušení aktu.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který Tribunál nezavazuje.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499